

като оформяне на съоръжението е сходно с погребение в саркофаг открито през 1976 г. в югозападния плосък некропол на Филипопол (Танкова 1976, 108). Има основание да се смята, че той е бил вкопан „тъй като се намери в чистата жълта пръст на девствения терен“ (Танкова 1976, 108). Саркофагът е под насип, допускам, че се касае за малка могилка. В. Танкова посочва, че това ново гробно съоръжение в първите векове на римската епоха е било използвано съгласно изискванията на тракийската погребална традиция, като се поставя под насип (Танкова 1976, 108). Такъв е случаят и с погребение в саркофаг в южното подножие на периферията на могилния насип при погребение с изгаряне в землището на с. Каменар, Поморийско (Велков 1928/29 26) и погребение във вторично използвани саркофаг, изработен от андезитен туф, открито в района на куполната гробница край гр. Поморие. В погребението край Поморие са погребани с инхумация три скелета. По монети е датирано към края на III в., началото на IV век (Карайотов 1973, 11).

Би могло да се допусне, че отворът, пробит в стената на саркофага, има връзка с погребалните практики на траките за повреждане, за да не бъде повече използван от живите и да придружи душата в отвъдното. Може да се предположи формална връзка с пробиването на отвори на глинените съдове, поставяни като гробен дар, практика широко разпространена в този район на Тракия (Игнатов 1996, 61). По-вероятно е обаче, съдейки и по измазването на отвора, да се допусне първоначалното използване на мраморното корито за други практически цели.

Придържането към тракийската погребална традиция за издигане на могилен насип, макар и при използване на нехарактерно гробно съоръжение като саркофага, за тракийските земи е признак за присъствие на траки в могилните погребения в саркофази (Герасимов 1969, 68). Саркофазите – тези скъпоструващи изделия, са белег и за имуществени възможности на родствениците, осъществили погребението.

Гробни дарове: Стъклен съд. В югоизточния ъгъл на саркофага е открит строшен стъклен съд (бутилка, балсамарий, флакон). Той е от млечно бяло стъкло, изработен със свободно дуране, има сферично тяло, цилиндрична шийка, разширяваща се във фуниевидно устие. Ръбът на устието е удебелен. Дъното е леко конкавно с пръстеновидно столче. Размери: височина – 9,8 см; диаметър на устието – 3,7 см; диаметър на тялото – 8,9 см; диаметър на дъното – 4,2 см (обр.8, а).

Аналогии: Най-близък като форма и размери е стъклен съд, определен